

ANTWERPEN

Curant en Orbit helpen nieuwkomers met hun zoektocht naar een woonst

“Enkel God leeft alleen, mensen hebben gezelschap nodig”

De afgelopen jaren is het aantal asielzoekers, op de vlucht voor oorlog en vervolging, in België aanzienlijk toegenomen. Zolang hun asielaanvraag loopt, verblijven zij in een centrum van Fedasil, maar na erkenning moeten ze binnen de twee maanden een woonst vinden. Ook in Antwerpen zijn er heel wat nieuwkomers op zoek naar een eigen stek. Ze worden daarbij geholpen door organisaties zoals Curant en Orbit.

Orbit ondersteunt het huisvesten van erkende vluchtelingen met het project Woning Gezocht, Buren Gevonden. Van het zeshonderdtal erkende vluchtelingen die vorig jaar dankzij burgerinitiatieven een woning vond, werd er een dertigtal via een stedenbouwkundige melding tijdelijk wonen gehuisvest.

“Daardoor kunnen eigenaars een deel van hun huis verhuren”, vertelt Nils Luyten van Orbit. Dat lijkt vanzelfsprekend, maar is het niet: “Veel panden in Vlaanderen zijn geklasseerd als eengezinswoningen waar je alleen als een gezin in mag wonen.”

Er is nochtans ruimte genoeg: “We wonen hier in Vlaanderen enorm groot, met veel leegstaande ruimtes. Gezien de grote nood van erkende vluchtelingen heeft ruimtelijke orde-

ning besloten om de regelgeving aan te passen.”

Uit de lucht gevallen

Zowel erkende vluchtelingen als gemeentelijke instanties zijn vaak niet bekend met de nieuwe Vlaamse regelgeving. “Onze job bestaat uit bemiddelen en alle partijen komen vaak uit de lucht gevallen. Ter info sturen ze ons dan een link naar onze eigen website. En probeer een gegeven als ‘cohouser’ maar eens aan de wijkagent uit te leggen.”

De eigenaar beslist zelf of hij de kamer(s) gratis aanbiedt of verhuurt, gemiddeld voor 300 euro. “Al geniet dat laatste onze voorkeur. We willen bij de nieuwkomers geen valse verwachtingen scheppen. Je moet tenslotte betalen om ergens te wonen en een gratis verblijf zal hen niet motiveren om een eigen woonst te zoeken.”

De kersverse Antwerpenaars krijgen in eerste instantie een leefloon – 900 euro voor alleenstaanden, 1.200 euro voor een gezin - en het SDSA zorgt voor de huurwaarborg. “Net zoals iedereen die een leefloon krijgt. Het belangrijke verschil is dat de nieuwkomers en hun ‘huisbaas’ als zelfstandig worden gezien, en niet als een soort gezin. Ze delen vaak alleen de keuken en de badka-

Bente en Wasil wonen samen. “Wat mij betreft mag Wasil hier nog heel lang blijven”, zegt Bente.

FOTO'S DIRK KERSTENS

Jolien De Crom

Curant

“We steunen niet-begeleide vluchtelingen tussen 17 en 21 jaar die met een leeftijdgenoot - hun buddy - willen samenwonen.”

mer. Zo verliezen ze geen deel van hun inkomen.”

Buddy

Curant in Antwerpen bezorgde sinds 2017 81 erkende vluchtelingen een woning van sociale dienstverlening stad Antwerpen (het vroegere OCMW). Die delen ze met lokale buddy's, jongeren tussen 20 en 30 jaar oud. “Daarvoor konden we beroep doen op *Urban Innovative Actions*, een project dat door de Europese Unie wordt gesubsidieerd,” vertelt projectmanager Jolien De Crom.

Zo kocht Curant een studentenpand in het stadscentrum, onderverhuren ze 37 privéwoningen en bouwden ze zestien modulaire woningen in Merkssem. Ze werken ook samen met onder meer JES, inburgeringscentrum Atlas, Vormingplus en Solentra, een organisatie gespecialiseerd in traumaverwerking.

Jolien: “We ondersteunen niet-begeleide vluchtelingen tussen 17 en 21 jaar die met een leeftijdgenoot - hun buddy - willen samenwonen. Dit is een testcase die op 31 oktober wordt afgesloten en hopelijk kunnen we tegen dan al die jongeren een eigen woonst bezorgen.”

De uitzondering bij Curant is

een proefproject in de Seefhoek, waar huiseigenaar (en dus geen huurder) Bente Peeters (27) samenwoont met Wasil (18), die drie jaar geleden grotendeels te voet van Afghanistan naar België kwam. Na het asielcentrum, erkenning als vluchteling, een opleiding informatica en een verblijf in Wommelgem kwam hij in 2017 in de Seefhoek terecht.

Plantjes water geven

Wasil en Bente zijn inmiddels goede vrienden geworden. “Samenwonen is echt een goede zaak”, zegt Wasil. “Enkel God leeft alleen, mensen hebben gezelschap nodig.”

Bente beaamt: “Ik wil sowieso met andere mensen samenleven. Even overwoog ik een airbnb, maar dit leek me veel nuttiger en ik heb er nog geen moment spijt van gehad. In het begin was het een beetje spannend, maar dat had meer met het onbekende dan met cultuurverschillen te maken. Maar we hadden meteen een goeie babbel. Wat mij betreft mag Wasil hier nog heel lang blijven wonen.”

Een ander heeft ook praktische voordelen: “Ik heb geen huisdieren, maar nu weet ik dat als ik op vakantie ben Wasil de plantjes water geeft. En het idee dat er altijd iemand in huis is, is heel geruststellend.”

Wasil is in loop der jaren fan geworden van kip met frietjes en spaghetti: “Het eten in het asielcentrum vond ik niet zo lekker, maar elke week kregen we spaghetti. Dat was altijd een speciale dag.” Bente leerde dan weer de Afghaanse keuken kennen: “Weliswaar dankzij restaurants die aan huis leveren. We zijn geen keukenprinses.”

U zult de twee dus niet gauw achter het fornuis zien, maar wel achter de draaitafels want Bente en Wasil luisteren samen graag naar Afrikaanse muziek, met name ethiojazz en afrobeat.

Bente sluit af: “Ik kan dit co-housingproject iedereen aanraden.”

MISCHA BLUDTS

www.cohousing-curant.be, www.woninggezocht.be